

Reisen etter sammensmeltningen:

Når vann glemmer det var hydrogen

Meddelelse
i anledning Pujya 70-årsdaen tilf

Pujya Daaji

28. september 2025, Kanha Shanti Vanam

Reisen etter sammensmeltingen:

Når vann glemmer det var hydrogen

Kjære dere,

De fleste tror befrielse, eller nirvana, er det høyeste målet for åndelig utvikling. Når grådighetens, hatets, arrogansens og uvitenhetens bål slukkes og lidelsens og dødens kretsløp opphører, regnes det som befrielsens ultimate tilstand.

Når egoet trer til side, begynner vi ifølge Kabir å ane muligheten for ekte sammensmelting. Han sammenligner denne tilstanden med regndråper som faller ned i havet - hver dråpe forsvinner ut i det store, og etterlater seg ingen spor som kan beskrive hvordan det er å bli selve havet. Selv om Kabir fremstiller det som enkelt og naturlig, rommer det en stor dybde.

Babujis sjokkerende utsagn: «Når du oppnår sammensmelting, kan du endelig kalles en nybegynner», snur opp ned på alt vi trodde vi visste! Det vi trodde var reisens endepunkt, er egentlig bare en forberedelse for den virkelige reisens begynnelse.

For å si det på en annen måte: En musiker bruker år på å lære seg å spille et instrument. Det er først ved full beherskelse av instrumentet at musikeren virkelig kan begynne å skape. Da er det ingen forskjell mellom utøveren og musikken. Teknikken legger til rette for det frie uttrykket.

Spørsmålet er nå: Hva er det som ligger bakenfor denne enheten mellom musiker og musikk? Stillheten som all musikk kommer fra, og som den forsvinner inn i. Ikke en tom stillhet, men en stillhet fylt med uendelige melodier. Store musikere vet at den sterkeste musikken skapes i rommet mellom tonene.

“Når du oppnår sammensmeltning, kan du endelig kalles en nybegynner.”

Babuji

La oss se nærmere på sammensmeltningen og hva som skjer videre.

Først må vi vite hvem som ønsker det. Og hvem er igjen for å vite at søket er over? Dråpens påstand om at "Jeg er blitt Havet!" viser at sammensmeltningen ennå ikke har skjedd. I en virkelig sammensmeltning er det ikke noe "jeg" igjen som kan komme med en slik påstand, og det er heller ingen enhet igjen som kan se seg selv gå i oppløsning. Dråpen kan ikke si: "Jeg er Havet nå", fordi "jeget" som kunne si det, ikke lenger

eksisterer. Dette er ikke døden slik vi kjenner den; det er den største forvandlingen. Døden kan faktisk føre til evig liv.

Ta deg tid til å tenke over følgende: Dråpen som stilte spørsmålet "Hvem opplever å være ett med havet?" er der ikke lenger. Det er som å spørre: "Hva tenker stearinlysflammen når den forenes med skogbrannen?" Spørsmålet forutsetter en tenker som ikke lenger eksisterer.

Naturen viser oss denne store hemmeligheten i de mest alminnelige ting. Ta hydrogen: Det kan eksplodere, er farlig og alltid klar til å ta fyr. Og oksygen, som gir næring til alle branner og får dem til å brenne raskere. Hver for seg skaper de problemer. Men hva skjer når de kombineres på rett måte? Vann! Det som holder alt i gang og er grunnlaget for alt liv.

Hør godt etter. Hva skjer med hydrogenet? Hvor er oksygenet? De er ikke tilintetgjort; de har blitt til noe ingen av dem kunne ha forestilt seg på egen hånd. Hydrogenet kan ikke si: "Nå er jeg vann", for det finnes ikke lenger noe hydrogen i ren form som kan underbygge den påstanden. Det har oppstått en ny virkelighet som er forskjellig fra begge de opprinnelige grunnstoffene, og som tjener et annet formål.

Se også på alle de fantastiske tingene klor og natrium kan gjøre! Klor er en giftig gass som brukes i krig og natrium eksploderer når det kommer i kontakt med vann. Men når de blandes, blir det vanlig salt, som cellene våre trenger. Det dødelige har blitt nødvendig og det giftige har blitt trygt.

Elven som renner ut i havet, regndråper som faller ned i havet og hydrogen som kombineres med oksygen er alle eksempler der formålet er å komme sammen. Det viser at sammensmelting ikke bare handler om å føre to ting sammen, men om å skape noe nytt og mer meningsfullt. Det handler om å gi opp gamle identiteter for å finne en ny som alle kan bruke til et større formål.

- **Å miste seg selv for en større sak:** Det handler ikke om at én ting tar over en annen. Det handler om at begge entitetene gir opp hvem de er for å slutte seg til et nytt, høyere formål. Som å gi avkall på noe for å føle seg hel.
- **En tilstandsending, ikke bare en kombinasjon:** En vanlig sammensmelting er som å blande to ulike malinger for å få en ny farge. En transcenderende sammensmelting derimot, er som to ting som kommer sammen for å skape noe helt nytt, som hydrogen og oksygen forbindes for å lage vann. De blir ikke bare "blandet"; de forandrer seg.
- **Uventede resultat:** Den transcenderte entiteten kan gjøre ting som ingen av de opprinnelige entitetene kunne ha gjort på egen hånd. Den nye entiteten har nye evner, et nytt sinn eller et nytt mål som den ikke kunne ha hatt før sammensmeltingen.

Når Babuji sier at sammensmeltingen bare er begynnelsen, er det mange som blir sjokkert. "Mester", sier de, "hva kommer etterpå hvis det å bli Ett ikke er slutten?"

En transcenderende sammensmelting derimot, er som to ting som kommer sammen for å skape noe helt nytt, som hydrogen og oksygen forbindes for å lage vann. De blir ikke bare "blandet"; de forandrer seg.

Av erfaring har jeg lært følgende:

Først kommer sammensmeltingen, som når havet tar imot elven med åpne armer. Selv om minnet om å ha vært en elv fortsatt er svakt til stede, beveger elven seg mot samme bevissthetsplan (*loka*) som havet – en tilstand av enhet (*Salokyata*) der dualiteter ikke lenger eksisterer.

Etter hvert som vi modnes, blir vi identiske og selv minnet om å være forskjellige viskes ut. Natrium husker ikke lenger at det var natrium. Det er bare salt og ønsker ikke å gå tilbake til å være eksplosivt.

Dette er ikke nok for å oppnå en fullstendig enhet. Vår individuelle "vilje" er borte, og det er en så perfekt samstemmighet at den guddommelige viljen strømmer gjennom kroppen uten motstand eller bevissthet om strømmen. Den støter ikke noe fra seg; den rommer alt, akkurat som universet.

Og enda mer enn dette ... ah, ord yter det ikke rettferdighet. Hvordan kan vann fortelle hydrogen og oksygen hva det vil si å ta vare på levende ting? Hvordan kan salt fortelle natrium og klor hvor lykkelig det er for å holde maten fersk og opprettholde blodets skjøre balanse?

Vestlig filosofi kaller "tomhet" et skremmende intet, men vi kjenner det som den mest aktive rikholdighet. Når hydrogen og oksygen blandes for å lage vann, blir de da til "ingenting"? Nei, det blir de ikke! De kan opprettholde hele økosystemer. Slik føles tomheten i egoet etter sammensmeltingen: Det er ikke tomt; det er så fullt at det ikke trenger å meddeles.

Et realisert vesen som har transcendent sammensmeltingen, går ikke rundt og sier: "Jeg er opplyst!" Vann trenger ikke å si:

Et realisert vesen som har transcendent sammensmeltingen, går ikke rundt og sier: "Jeg er opplyst!" Vann trenger ikke å si: "Jeg er H_2O !" Det flyter, nærer, renser og støtter; selve dets eksistens viser dets essens.

"Jeg er H_2O !" Det flyter, nærer, renser og støtter; selve dets eksistens viser dets essens.

Her er noe å tenke på: Målet er ikke å bli havet. Poenget er å innse at du aldri var dråpen. Du var alltid havet som trodde det var en dråpe. Men denne innsikten er ikke slutten; den er bare starten på det virkelige arbeidet.

Når du innser at du er havet, må du lære hvordan du bevisst kan drømme deg tilbake til en dråpe. Denne gangen gjør du det ikke av uvitenhet, men ut fra høyeste kunnskap. Det er dette som skiller den frie sjelen fra den som er bundet. Den ene tror på det han eller hun ser, mens den andre spiller rollen med vilje, slik at andre kan fortsette å drømme. "Når jeg snakker, lurar jeg alltid på hvem det er: Lalaji, meg eller noen andre?" sier Babuji. Det som er sikkert av alt dette, er at vår "jeg-het" forsvinner.

Målet er ikke å bli havet. Poenget er å innse at du aldri var dråpen. Du var alltid havet som trodde det var en dråpe. Men denne innsikten er ikke slutten; den er bare starten på det virkelige arbeidet.

Du tenker kanskje: "Dette er fine ideer, men jeg må fortsatt håndtere trafikkork og andre problemer hver morgen." Det er nettopp det som er poenget. Havet må lære seg å føle seg som hver dråpe, fullt klar over inkarnasjonens begrensninger, samtidig som det er forankret i det ubegrensede.

"Men Daaji", spør du kanskje, "hvordan gjør vi dette i praksis?"

Vær som vann. Vann velger ikke hvem det hjelper. Det sier ikke: "Jeg vil bare gå gjennom gylne kanaler." Det forblir det samme, men tilpasser seg hver beholder. Når det varmes opp, stiger det som damp uten problemer. Når det blir kaldt, fryser det lett. Men det glemmer aldri hva det egentlig er, selv med alle disse forandringene - en måte å opprettholde livet på.

Husk alltid hva natrium har lært deg: Selv vann, som er livsnødvendig, kan bli skadelig når det kommer i kontakt med feil element. Den åndelige reisen trenger både vannets

Vær som vann. Vann velger ikke hvem det hjelper. Det sier ikke: "Jeg vil bare gå gjennom gylne kanaler." Det forblir det samme, men tilpasser seg hver beholder.

Den åndelige reisen trenger både vannets fleksibilitet og kunnskapen til å velge rett person til å hjelpe oss med å forandre oss.

fleksibilitet og kunnskapen til å velge rett person til å hjelpe oss med å forandre oss. Det samme prinsippet gjelder i

ekteskapet. Tenk om natrium, i stedet for å blandes med klor, kommer i kontakt med vann! Pang...

Hva skjer etter sammensmeltingen? De samme tingene som ligger bortenfor vann, de mange tingene som vann kan forvandle seg til og gjøre. Isskulpturer som er så vakre at de tar pusten fra deg, damp som driver enorme maskiner, skyer som bringer regn til tørt land, elver som skjærer ut enorme daler og duggdråper som reflekterer hele soler.

Mye kan skje i universet etter sammensmeltingen. Det er hydrogen og oksygen før de møtes, og det er alt vann som noen gang har eksistert eller kommer til å eksistere og som de kan lage. Symfonien er i ferd med å starte og den har alle mulige melodier.

Hva skjer når to store tomheter møtes? Det logiske svaret er at ingenting blir igjen. Men dette intet er ikke det samme som null. Uendelighet er et matematisk begrep som hevder at summen av uendelighet og uendelighet er fortsatt uendelighet og ikke «to uendeligheter».

Da matematikerne oppdaget ulike størrelser av uendeligheter, berørte de en dyp åndelig sannhet. Det finnes ikke bare uendelige elementer bortenfor sammensmeltingen, men også uendeligheter av uendeligheter, som hver for seg er forskjellige og samtidig inneholder alle de andre. Dette er grunnen til at reisen etter sammensmelting aldri tar slutt.

Det er dette jeg ønsker å si deg: Dråpen blir ikke havet; dråpen lærer at den alltid har vært havet. Men denne oppdagelsen er bare første skoledag på Uendelighetsuniversitetet.

Det finnes ikke bare uendelige elementer bortenfor sammensmeltingen, men også uendeligheter av uendeligheter, som hver for seg er forskjellige og samtidig inneholder alle de andre. Dette er grunnen til at reisen etter sammensmelting aldri tar slutt.

Hva ligger bortenfor?

De som har vært bortenfor det evige kan berette. Når de kommer tilbake, lærer de at stillhet taler høyere enn ord, nærvær lærer mer enn forkynnelse og den største makten er å ikke ha noen makt i det hele tatt, bare kjærlighet, det evige spillet mellom hydrogen og oksygen, som oppløses i hverandre og vender tilbake til livet som selve livet.

Dette er magien i å bryte ting ned. Dette er veien som går bortenfor veien. Derfor kan jeg bare smile når du spør: «Hva skjer etter sammensmeltingen?» Du trenger ikke å si noe; du trenger å bli svaret.

Og når du gjør det, vil du forstå hvorfor Mestrene ikke sier noe. De gir deg bare et glass vann og venter på at du skal

oppdage hvor fantastisk det er. Når du holder i glasset med vann, tenk på hvordan hydrogen og oksygen forvandles til noe annet. Du er havet og du er forbløffet over hvor rent det er. Du er det guddommelige, som langsomt våkner til sitt eget spill. Og i den erindringen skjer det mest fantastiske: Det ordinære blir hellig, ikke ved å forvandles til noe annet, men ved å bli sett for det det alltid har vært.

I den absolutte stillheten som er bortenfor all sammensmelting, måtte vi få visdom til å velge den rette veien.

Med bønner til den store mesteren

Kamlesh

Notater

2